

DIALOG DIREKT #56

Moralisk upprustning

Kära vänner!

Jag fick en blå skrift med posten. Det är bara ett A4 blad, men vikt på mitten blir det 4 sidor. Det är Curt Olausson här i Göteborg som skickat den. Han är en av dem som funnit nytt liv genom AA och genom att sedan utforska dess rötter fann han att MRA har samma rötter. Curt skriver:

Tack för "Dialoginitiativet". Du inbjuder till debatt! När jag läser det preliminära "Förnyelseprogrammet" för Caux -96, blir jag ganska ledsen. Det är det gamla vanliga. Föreläsningar och paneldiskussion. Ingenting finns med om de andliga principer som leder till förvandling dvs. lagmötet, "dela, lyssna och följ vissa principer", se bifogat material. MRA har blivit och förblir, om man inte tar upp mötet igen, som vilken jordisk, världslig rörelse som helst. Caux -96 bör presentera för de "nya", t.ex öststaterna, det som bar rörelsen från början, gruppmötet efter vissa principer. Utifrån kunskapen om detta skall världen gå över till en ny samtalsform, den som introduceras i detta möte. Detta är den stora visionen som Frank Buchman inledde.

Curt Olausson

Åsikterna om Caux får stå för Curt, men hur som helst är det en utmaning.

Skriften kallas "Nyckeln" till förvandling och tillväxt. Den föreslår samtalsprinciper och mötesordning som gör möten till "genuina möten mellan människor, tillfällen till en kärleksfullare, sannare och djupare gemenskap, där självbedrägeriets och misstroendets masker faller. En samtalsform där rädslan ersätts av förståelse och tillit" Principerna och mötesreglerna är formulerade så att även den som inte är talför eller självsäker skall kunna komma till sin rätt. Jag tar inte in hela skriften nu, men för den som är intresserad går det att få den från mig eller Finn Harald på Alnäs.

Jag känner igen formen som det som tillämpas inom AA efter att ha haft lite kontakt med olika vänner därifrån. Den djupa

gemenskap som sådana möten ger är ju också en viktig faktor i MRA, och något som står i kontrast till samhället utanför. Den ytlighet som de flesta umgås med kan lätt påverka oss också. Jag tycker dock att vi har kommit bort ifrån denna rot. Det har varit en tonvikt vid planering och aktiviteter med följderna att den andliga dimensionen, som denna djupa mänskliga kontakt innebär, har försumrats. Då blir det svårt att orka med livet och så har det inte känts så angeläget att träffas.

Jag har dock börjat ana att vi står inför en ny fas. Många är nu äldre och orkar inte med mycket aktiviteter. Kanske just aktivismen har varit ett hinder. Kanske kan det betyda att vi försöker vara något i stället för att göra något, att vi går tillbaka till roten. Det gäller att skapa den atmosfär där nya människor kan vara sig själva, finna sitt sanna jag. Där kan alla ha en viktig bit att bidra med.

Har vi försökt vara alltför sofistikerade och kommit bort från det enkla? AA riktar sig till trasiga människor som bara kan nås med stor kärlek och enkla mötesformer. Men, vilken människa i dagens hektiska samhälle är inte trasig på något sätt?

Jag menar inte att det är fel att försöka nå makthavare och ändra strukturer och lösa konflikter. Det ligger dock en sådan stark kraft till helande och nytt liv i dessa djupa mänskliga kontakter att denna sida också måste utvecklas. I alla fall får jag intrycket av att det är dit ungdomen dras.

Nu över till ett brev från Jan Franzon

MRA och jag (vi).

Kan jag komma undan så lätt och säga att MRA är vad jag och andra gör det till? Eller varför inte välja ett mer osjälviskt uttryck "MRA är Guds egendom". En insiktsfull människa ville ha det så här: "MRA är inget problem att lösa utan ett mysterium att glädjas åt". Det kan också upplevas som en hal ål, just när jag tycker att jag fått grepp om MRA, slinker det ur händerna och jag står där undrande.

Månadens böneämnen

- De grupper som förbereder olika delar av Caux's 50-års jubileum till sommaren. Det är andliga, moraliska och materiella behov som behöver tillfredsställas genom bön och ledning från Gud.
- Företrädare för de Nordiska kyrkorna samlas i Göteborg sista helgen i januari för att enas om hur de bäst gör sin röst hörd i etiska frågor i EU.

Om jag inte helt felläst signalerna som sänts ut från olika håll i världen, pågår ett identitets-sökande bland MRA-vänner jorden runt. Vi drar i våra rötter och hoppas finna någon ledtråd bland rotknölnarna. Vi rådfrågar våra egna erfarenheter och hoppas på ett ärligt svar. Att ha vänner som betyder så mycket och ändå har så vitt skilda uppfattningar, gör saken inte lättare. Men det får mig hela tiden att söka vidare. Inte slå mig till ro. Inte bli nöjd. — Men det skulle vara skönt att få grepp om MRA — åtminstone för en stund!

För mig är MRA och min kristna tro oskiljbart. Jag känner ett ansvar att ge in till MRA-gemenskapen samtidigt som jag suger åt mig näring. Säkert är det många som inte anammar det jag tror, men ändå ger mig friheten att uttrycka det. Och detta är viktigt för att jag ska kunna glädjas åt mysteriet och vara en levande del av organismen.

För mig är Jesus en verklighet likväl som Gud, den alltomfattande helheten och grunden till allt skapat. Om hur detta gestaltas i vardagen lär jag mig nytt hela tiden. Jag vill tillåta mer och mer att låta Fadern, Anden, Kristus ta sin boning i mig för att bli det redskap jag fötts in i denna världen att vara. Här är några löften från Bibeln jag fångat upp.

Kol.1:27 "... denna hemlighet vilken är Kristus i eder, vårt härlighetshopp"

2 Kor 6:16 "...Vi är den levande Gudens tempel, ty Gud har sagt: 'Jag ska bo i dem och vandra bland dem'..."

2 Tim 1:14 "Bevara genom den helige Ande, vilken bor i oss, det goda som har blivit dig betrott."

Joh 14:23 "Jesus sa: 'Om någon älskar mig, så håller han mitt ord; och min Fader ska älska honom och vi skola komma till honom och taga vår boning hos honom.'"

Att bli bärare av en hemlighet, som kanske inte kan utgrundas, men påverka människor och samhälle. Det vill jag bli. Det vill jag MRA ska vara. Det är relevant för vår tid.

Jan Franzon.

Från Maria Moberger kommer en nyårs-hälsning och följande kommentar till förra månadens Tillrättaläggande. Det gällde det teologiskt korrekta i något jag citerade i DD 54, "Gud finns i dig och i den andra människan".

Den heliga **Teresa av Avila** (Spanien, 1600-talet) skulle nog hålla med dig snarare än med **Sture**. Katolska kyrkan erkänner henne som Kyrkolärare. "Den inre borgen" är en bok där hon hävdar att Gud är i människan.

Den ortodoxa kyrkan tänker mycket över människans gudomliggörelse.

Kyrkofadern **Ireneus av Lyon** (100-talet) har liknande tankar. Han var en av dem som efter apostlarna formulerade kyrkans mest grundläggande tro. Wingrens bok om honom kan varmt rekommenderas.

Maria Moberger

Från det engelska nyhetsbrevet (Newsletter) fastnade jag för följande stycke, där James Hore-Ruthven har träffat en blivande biskop i London och citerar denne:

"Ingen av oss är andligen hel om vi inte ger tron vidare till någon annan. Men vi har också att göra med demoniska strukturer — därför räcker det inte med en personlig tro. Vi måste gå längre än det personliga. Vi måste nå dem som formar hur samhället tänker."

Richard Chartres

Det var årets första DD. Jag ber för ett välsignat år och ett år med livlig debatt och med nytt liv.

Anteo